

Recenzja rozprawy doktorskiej

UNIWERSYTET MIKOŁAJA KOPERNIKA W TORUNIU

13. 08. 2021

Dziekanat Wydziału Nauk o Zdrowiu

L.dz.

pt. „Ocena realizacji planu terapeutycznego u pacjentów po zawale serca” mgr. Łukasza Pietrzykowskiego

Dziekan
Wydziału Nauk o Zdrowiu
prof. dr hab. Alina Borkowska

Celem badań będących przedmiotem rozprawy doktorskiej mgr. Łukasza Pietrzykowskiego było poznanie determinant realizacji planu terapeutycznego po zawale serca.

Zawał serca jest jednym z głównych zagrożeń dla zdrowia publicznego w krajach rozwiniętych. Od wielu lat trwają poszukiwania nowych, skutecznych metod zmniejszających ryzyko wystąpienia zawału serca oraz poprawiających rokowanie pacjentów po zawale serca. Świat nauki coraz lepiej rozumie, że przeżycie pacjenta zależy nie tylko od przekazania pacjentowi zaleceń, w tym przepisania leków, ale przede wszystkim od tego czy pacjent będzie te zalecenia stosował, w tym czy będzie stosował regularnie zalecone leki. Ponadto, w ciągu ostatnich trzydziestu lat ewoluowało leczenie pacjentów w ostrej fazie zawału serca, jak i w okresie pozawałowym. Dlatego ważna jest realizacja badań przy zastosowaniu nowoczesnych narzędzi badawczych i z uwzględnieniem informacji z publikowanych na przestrzeni ostatnich lat doniesień naukowych.

Przedstawiona do oceny rozprawa na tytuł doktora nauk medycznych ma układ typowy, składa się z pięciu artykułów będących podstawą dysertacji, ośmiu rozdziałów, streszczenia (w języku polskim i angielskim), bibliografii (42 pozycje,

uwzględnione są publikacje zarówno polskich, jak i zagranicznych autorów) i załączników. Całość dysertacji zmieściła się na 68. stronach (wraz z załącznikami liczba stron wynosi 84). Spis treści znacząco ułatwia czytanie rozprawy.

Podstawą dysertacji są cztery publikacje oryginalne oraz jedna praca o charakterze pogładowym opublikowane w recenzowanych czasopismach o zasięgu międzynarodowym. Doktorant był pierwszym autorem w trzech publikacjach, a drugim autorem w jednej. Ponadto, w jednej publikacji nazwisko Doktoranta znajduje się na drugim miejscu, ale udział Doktoranta w realizacji badań był równorzędny udziałowi osoby, której nazwisko znajduje się na pierwszym miejscu. Łączna wartość współczynnika oddziaływania publikacji będących podstawą dysertacji doktorskiej wyniosła 9,9 (liczba punktów MNiSW: 460). Na podkreślenie zasługuje wysoka wartość współczynnika oddziaływania trzech publikacji oryginalnych, których mgr Ł. Pietrzykowski jest pierwszym autorem (9,9), a także maksymalna wysokość współczynnika pojedynczej pracy (4,0). Stanowi to dowód na duże znaczenie publikowanych wyników, aktualność tematyki prac naukowych, a także korzystną opinię ekspertów będących recenzentami tych publikacji. Wystawia też znakomitą ocenę międzynarodowego środowiska naukowego.

We wstępie, Doktorant pokrótce omówił liczbę pacjentów hospitalizowanych z powodu zawału serca w Polsce, wyniki leczenia zawału serca, zasady leczenia pacjentów po wypisie ze szpitala, w tym wspólne z pacjentem ustalanie długoterminowego planu terapeutycznego, korzyści wynikające z realizacji zaleceń lekarskich, a także determinanty nieprzestrzegania planu terapeutycznego. Wątpliwości uważnego czytelnika może wzbudzić jedynie cytowana śmiertelność

pacjentów hospitalizowanych w 2018 roku w Polsce. Chociaż cytowany odsetek oparty jest o publikację szacownej instytucji, wyniki innych analiz wskazują na istotnie większą śmiertelność wewnątrzszpitalną. Ponadto, z kronikarskiego obowiązku czuję się zmuszony do podkreślenia, że cytowany odsetek dotyczy „śmiertelności szpitalnej w okresie 30 dni”.

Doktorant przedstawił jeden cel, główny badań, cztery problemy badawcze oraz pięć hipotez. Za cele Doktorant przyjął zweryfikowanie przedstawionych hipotez. Problemy badawcze oraz hipotezy są sformułowane jasno i rzeczowo.

Badana grupa oraz metody badań zostały opisane na czterech stronach. Materiał badawczy stanowili pacjenci hospitalizowani w powodu zawału serca. Kryteria włączenia i wyłączenia opisane są jasno. Dobór narzędzi badawczych jest prawidłowy i świadczy o profesjonalizmie Doktoranta. Analiza statystyczna została poprawnie zaplanowana. Zastosowane testy statystyczne zostały prawidłowo wybrane.

Wyniki badań zostały podsumowane na dwóch stronach. Wyniki zostały opisane w sposób niebudzący wątpliwości. Przedstawione wyniki są bardzo interesujące, mogą stanowić istotny bodziec do dyskusji na temat sposobów optymalizacji rokowania pacjentów z zawałem serca w okresie poszpitalnym.

Dyskusję wyników Autor zastąpił krótkim podsumowaniem, co jest uzasadnione, gdyż w każdej z publikacji stanowiącej postawę recenzowanej rozprawy wyniki zostały wnikliwie przedyskutowane.

Na podstawie przedstawionych wyników Doktorant sformułował siedem wniosków. Wnioski, w odniesieniu do hipotez przedstawionych w rozdziale zatytułowanym „Hipotezy badawcze” przedstawione są jednoznacznie i rzeczowo.

Należy podkreślić, że wnioski odpowiadają na pytania postawione w celach pracy badawczej. Być może niewielki niedosyt może budzić brak odniesienia się we wnioskach do hipotezy dotyczącej związku wiedzy pacjentów na temat choroby niedokrwiennej serca z realizacją planu terapeutycznego. Uwaga ta, w najmniejszym stopniu nie umniejsza wartości naukowej dysertacji.

Bibliografia składa się z trafnie wybranych 42. pozycji. Doktorant uniknął niepotrzebnego, a bardzo częstego w dobie internetu oraz informatyzacji zasobów bibliotek nadmiernego i niepotrzebnego zwiększania liczby pozycji piśmiennictwa.

Kończąc należy podkreślić przejrzystość formy graficznej rozprawy doktorskiej, która znacząco ułatwia czytanie dysertacji. Warto również zaznaczyć, że Autor uniknął licznie spotykanych w obszernych pracach błędów interpunkcyjnych, bądź stylistycznych.

W mojej opinii rozprawa doktorska spełnia warunki określone w art. 179 Ustawy z dnia 3 lipca 2018 r. o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. 2018 poz. 1669), dlatego w oparciu o przedłożoną rozprawę doktorską pt. „Ocena realizacji planu terapeutycznego u pacjentów po zawale serca” zwracam się do Wysokiej Rady Wydziału Nauk o Zdrowiu Collegium Medicum w Bydgoszczy o dopuszczenie mgr. Łukasza Pietrzykowskiego do dalszych etapów przewodu doktorskiego.

Badania będące przedmiotem rozprawy doktorskiej dotyczą bardzo aktualnej tematyki, zostały przeprowadzone w oparciu o nowoczesny warsztat badawczy. Mogą być podstawą do dyskusji nad metodami poprawy ryzyka sercowo-naczyniowego u osób po zawale serca. Wyniki te powinny być też wzięte pod uwagę przy planowaniu badań nad realizacją planu terapeutycznego przez pacjentów z innymi chorobami, w tym chorobami niekardiologicznymi. Doktorant

zaprezentował szeroką wiedzę oraz umiejętność krytycznej analizy danych naukowych. Przedstawiona rozprawa jest dowodem na pracowitość i dokładność Doktoranta. Wyniki badań zostały opublikowane w renomowanych czasopismach recenzowanych o zasięgu międzynarodowym. Umiejętność wnioskowania i krytycznej analizy literatury świadczy o bardzo dobrym ukształtowaniu naukowym mgr. Łukasza Pietrzykowskiego. Dlatego wnioskuję o uznanie przedstawionej do oceny rozprawy za wyróżniającą się.

Kraków, 23 lipca 2021 r.

prof. dr hab. med. Piotr Jankowski

